

RAKKAUDEN VALLANKUMOUS

Väinö Hotti

Teh. V.Hotti

SUURIN
NIISTÄ ON
RAKKAUS

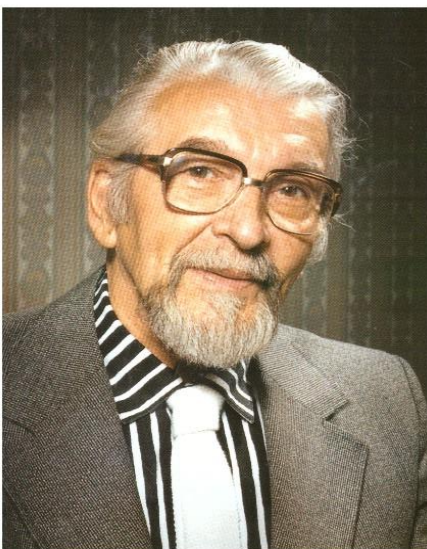

”Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus” (1. Kor.13:13).

EI OLE MAAILMASSA MITÄÄN SUUREMPAA KUIN TEHDÄ TYÖTÄ JA – RAKASTAA!

Priorisointi on tärkeä. Ei riitä, vaikka osaisi Raamatun ulkoa, jos priorisointi pettää. Jeesuksen ajan kirjanoppineille ja fariseuksilla oli nimenomaan priorisointiongelma. Siksi he eivät lainkaan voineet päästä yhteisymmärrykseen Jeesuksen kanssa.

”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän” (Joh.5:39,40).

EINO J. HONKANEN
21.3.1917 – 20.2.1987

Mitä on rakkaus?

”Niin on Jumala rakastanut maailmaa...” sanoo Raamattu. Niin Hän rakastaa, että haluaa pelastaa. Jumalan rakkaus tähtää ihmisen iankaikkiseen hyvään. Ja tämä on suuressa määrin unohdettu tänään. Rakkaus kylmenee. On vain ulkokuori, mutta ydin puuttuu. Ydin on mätää. Rakkaus on muutettu irvikuvakseen.

Syvennäälle rakkauteen – syvennäälle Jumalan pyhyden tuntemiseen!

Rakkaus ja totuus kuuluvat yhteen. Jumalan rakkaus iloitsee yhdessä totuuden kanssa.

Rakkaus ilman totuutta on sentimentalisuutta.

Totuus ilman rakkautta on saatanallisuutta.

Totuus ja rakkaus yhdessä on jumalallisuutta.

(E.J. Honkanen, Hengen uudistus, s.250).

KORINTON SEURAKUNTA

”Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu, **niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa**, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä” (1. Kor.1:4-7).

Korinton seurakunta oli hyvin ”karismaattinen”. Siellä ei kuitenkaan ollut priorisointi paikallaan ja sen puute taas mitätöi kaiken muun; hyvästä oli tullut parhaan vihollinen! Kaikki seurakuntatyö, josta puuttuu rakkaus, valuu hiekkaan!

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, **olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen**. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, **en minä mitään olisi**. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, **ei se minua mitään hyödyttäisi**” (1. Kor.13:1-3).

EFESON SEURAKUNTA

Efesossa oli paljon meininkiä ja vipinää, mutta sielläkin oli rakkaus unohdettu ja syrjäytetty. Tämä oli niin vakava puutos, että ilman parannusta seurakunta ei voinut jatkaa! Tänäänkin on paljon seurakuntia, joissa on vilkasta toimintaa, mutta ydin (rakkaus) saattaa olla unohduksissa! Olisiko tässä tarkastamisen ja suunnan korjaamisen paikka?

"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käykelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. **Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi**. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; **mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta**” (Ilm.2:1-5).

DAVID PAWSON
25.2.1930 – 21.5.2020

RAKKAUDEN KORKEAVEISU (1. Kor.13.)

Vielä tänäänkin englannin sana "rakkaus" (love) kattaa kaikenlaista – ja meillä on sama ongelma. Kreikassa "rakkaus" sanalla on kolme eri merkitystä:

1. SEKSUAALINEN - hyvä: eros - paha: epithumea (pahin mahdollinen himo) Eros ei välttämättä ole paha, mutta epithumea on (esim. homoseksuaalisuus). Eros perustuu molemminpuoliseen vetovoimaan, se on seksuaalista rakkautta. Se perustuu ruumiiseen ja muotoon. Se on tunteellinen rakkaus. Se on rakkaus, joka riippuu kohteensa jatkuvasta vetovoimasta. Kun vetovoima loppuu, lakkaa rakkaus. Monet avioliitot perustuvat tälle. Kun toisen vetovoima iän karttuessa katoaa, on rakkauskin mennyttä.

2. VELJELLINEN - "filadelfia" sanoista "filo" ja "delfia" eli veli. Se tarkoittaa toisesta pitämistä, samanmielisyyttä, samaa ajattelutapaa, samoja mieltymyksiä. Kahden miehen ja kahden naisen välillä. Se on sosiaalista rakkautta.

3. JUMALALLINEN - "agape", toista huomioiva. Ei tunne vetovoimaa toista kohtaan (1). Ei ole toisesta riippuvaa pitämistä (2). Päättämme rakastaa toista. Se on tahdon ilmaisu. Se on ainoa näistä kolmesta, johon voi käskää: RAKASTAKAA! "Rakastakaa agape - rakkaudella toisianne." Rakkauden kohteen ei tarvitse olla viehättävä, rakastettava. Hänen ei tarvitse olla hellä eikä kiitollinen. Jumala ei rakasta meitä siksi, että me olemme rakastettavia. Jumala rakastaa juutalaisia – itsensä tähden.

Kreikkalaiset käyttivät harvoin agape-sanaa. Myös korinttilaisilta puuttui agaperakkautta – uhrirakkautta. UHRIRAKKAUS on uusi ulottuvuus. Ilman tätä kirkko jakautuu hengen lahjojen ilmestyttyä. Karismaattiset asiat ovat jakaneet kirkon. Hengen lahjat eivät jaa kirkkoa, vaan agape – rakkauden puute. Jos on agape – rakkautta, ei tule vaikeuksia hengen lahjojen kanssa. JOLLEI SITÄ OLE, OVAT

HENGEN LAHJAT VAARALLISIA! Kysymys on rakkaudessa kasvamisesta. Niin pysyvät nyt usko, toivo ja agape – rakkaus – ei usko, toivo ja eros tai filadelfia.

On kirkkoja, joissa on lämpimät suhteet ihmisten välillä. He pitävät toisistaan. He ovat samanmielisiä. Se ei ole agape – rakkautta” (DAVID PAWSON, UT avautuu).

RAKKAUSKIRJE

Raamattu on useiden kirjojen kokoelma. Pidämme sitä kuitenkin yhtenä kirjana, Jumalan tarinana. Se on oikeastaan ”rakkauskirje”. KORKEAVEISU on siinä aivan keskellä. Se on tarina siitä, kuinka Jumala etsii morsianta Pojalleen. Sen on päätyttävä niin kuin rakkausromaanit: Ja he menivät naimisiin ja elivät onnellisina aina siitä asti. Se on Ilmestyskirjan viimeisillä sivuilla. Karitsan hääateria on tullut. Henki ja morsian sanovat: tule. Morsian on valmistautunut, hän on valmistanut itselleen valkean hääpuvun. VALKEA PUKU ON PYHIEN VANHURSKAAT TEOT” (DAVID PAWSON, UT avautuu).

JUMALA ON RAKKAUS

Johannes on ainoa henkilö Raamatussa, joka sanoo: JUMALA ON RAKKAUS! Mikään muu uskonto ei koskaan ole sanonut näin. Ei edes juutalainen sano juuri näin. Juutalainen sanoo: ”Jumala rakastaa meitä.” Se on eri ilmaisu. ”Jumala on rakkaus” tarkoittaa, että Jumala on enemmän kuin yksi persoona. Ei kukaan voi olla rakkaus itsekseen. Vain koska me tiedämme, että Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki, voimme sanoa että Jumala on rakkaus.

Nämä kolme olivat alussa, ennen kuin mitään muuta oli. Isä rakasti Poikaa, Poika rakasti Henkeä ja Henki rakasti Poikaa ja Poika rakasti Isää. **”Jumala on rakkaus” kertoo siis Jumalan kolminaisuudesta.**

JUUTALAISUUDESSA JUMALA ON VAIN YKSI HENKILÖ! Hän ei voi ”olla” rakkaus. On radikaalia sanoa ”Jumala on rakkaus”, ja kuitenkin sanoa, että on vain yksi Jumala. Näin voi sanoa vain jos usko, että **Jumala on kolme yhdessä.** Muuten hän ei voi ”olla” rakkaus. Tällöin voi vaan sanoa, että ”Jumala rakastaa meitä”. Mutta alussa kun meitä ei ollut, kuinka hän olisi voinut olla rakkaus? Siksi, että Hän oli kolme yhdessä täydellisessä rakkaudessa.

Joku kysyi minulta, miksi Jumala halusi luoda meidät? Vastasin, että Hän rakasti Poikaansa niin paljon, että **halusi isomman perheen.** Niin yksinkertaista se on. Hän halusi jakaa sitä rakkautta, joka hänellä jo oli. Siksi hän halusi monta poikaa. Niin se tapahtui. (DAVID PAWSON, UT avautuu).

JEEBUS RAKASTI

Ja näistä kolmesta oli yksi ylitse muiden, JOHANNES. ”Se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti” (19:26). Johannes oli viimeisin elossa oleva apostoli. Kaikki muut oli jo siihen mennessä salamurhattu kun Johannes kirjoitti tämän kirjeensä. Hänen oli kirjoitettava kaikki muistiin, koska hän oli viimeinen. Hän oli tuntenut Vapahtajan paremmin kuin kukaan toinen. Evankeliuminsa lopussa Johannes kertoo miten Pietari kysyi, mitä Johannekselle tapahtuu. Ennen tätä Jeesus oli ennustanut Pietarin väkivaltaisen kuoleman.

”Kun Pietari näki hänet, sanoi hän Jeesukselle: ”Herra, kuinka sitten tämän käy?” Jeesus sanoi hänelle: ”Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua.” (Joh.21:21-22).

Jeesus vastasi: ”Pidä vain huoli omista asioistasi, Pietari.” ”Jos päätän, että hän on täällä vielä kun palaan, se ei mitenkään kuulu sinulle, Pietari. Seuraa sinä minua.” Siinä lähti liikkeelle huhu, jonka mukaan Jeesus palaa ennen kuin Johannes kuolee. Mutta ei Jeesus niin sanonut. Johannes säilyi hengissä kun muut apostolit kärsivät väkivaltaisen kuoleman. Ehkä sen vuoksi, että Jeesus asetti äitinsä Johanneksen huomioon. Olen (Pawson) aina ihmetellyt mikseivät siskot ja veljet huolehtineet Mariasta. Mutta he saivat surmansa Jeesuksen vuoksi. Jeesus varjeli Johanneksen. Ei tosin vain huolehtimaan äidistään, vaan koska Hän halusi jonkun säilyttävän tiedon elävänä. Hänen henkilökohtaisen tuntemisensa tiedon. Ja mitä ilmeisemmin Hän johdatti Johanneksen kirjoittamaan sen (DAVID PAWSON, UT avautuu).

KRISTILLISYYDEN KOE

1. OPINKAPPALE KOE.

Kuka Kristus on? Onko Kristus ihminen vai Jumala, vaiko molempia?

2. HENGELLINEN KOE.

Tästä tiedämme olevamme Jumalan poikia, että hän on antanut meille Henkensä. Henki meidän henkemme kanssa todistaa, että kuulumme Jumalalle. Ilman Pyhää Henkeä ei tätä koetta läpäistä. Se tietää, Raamatusta emme tätä päättele. ”Varmuus tulee Hengestä eikä tekstistä. Emme voi todistaa kristillisyyttämme siteeraamalla Raamattua. Henki kertoo meille, että olemme kristittyjä, ei Raamattu. Tämä on hengellinen koe. Tästä tiedämme olevamme Hänen lapsiansa, että Hän on antanut meille Henkensä. Jos tiedät, sinulla on Pyhä Henki, niin olet läpäissyt

kokeen.” ”Jos sinulla ei ole Pyhää Henkeä, olet edelleen paholaisen oma ja hänen pahat henkensä voivat ottaa sinut valtaansa.”

3. MORAALINEN KOE.

Jos elät oikein, omatuntosi sanoo, että kuulut Isälle. Omatunto on osa sitä meille annettua vakuutta. Puhtaalla omallatunnolla tietää elätkö oikein, elätkö Jumalan tahdon mukaan, eli harjoitat vanhurskautta ja pidät Jumalan lain. Se on moraalinen koe, joka vahvistaa, että olet Hänen lapsensa. Mutta jos kapinoit Hänen lakejaan vastaan, etkä suostu elämään Hänen tahtonsa mukaan, silloin et läpäise tätä kolmatta koetta.

4. SOSIAALINEN KOE.

Jos rakastat Hänen muita lapsiaan, läpäiset sen. Ei voi sanoa, että rakastaa Kristusta, muttei pidä kristityistä. Kristushan on muissa kristityissä ja rakastat Kristusta näissä veljissäsi. Jos vihaat veljiä, et varmasti rakasta heidän Isäänsä. Nämä neljä (4) koetta läpäisseet ovat varmasti Jumalan perheen jäseniä – Isän poikia ja tyttäriä. Kokeet läpäisseet saavat luottamusta kulkea Jumalan lapsina. MEIDÄN EI PITÄISI KULKEA ALLAPÄIN! (DAVID PAWSON, UT avautuu).

JOHANNES – RAKKAUDEN JA TOTUUDEN APOSTOLI

”Hyvin vanhana Johannesta kannettiin päivittäin seurakuntaan. Oli istuin, jossa oli kantokahvat. Niillä häntä kannettiin. Seurakunnassa häntä pyydettiin puhumaan. Hän sanoi: ”Lapset, rakastakaa toisianne.” Seuraavassa kokouksessa häneltä kysyttiin, haluaisiko hän sanoa jotain seurakunnalle. Hän sanoi haluavansa. Taas hän sanoo: ”Lapset, rakastakaa toisianne.” Taas seuraavassa kokouksessa hän halusi puhua ja sanoi: ”Lapset, rakastakaa toisianne.” He alkoivat ajatella, että hän on tullut seniiliksi. Lopulta he väsyivät siihen, että hän aina sanoi saman asian: Lapset, rakastakaa toisianne! He kysyivät häneltä: ”Mestari, miksi aina sanotte saman asian?” Johannes vastasi: ”Se on Herran käsky, ja jos vain tämä tehdään, on siinä kylliksi.”

”Johannes vietiin myös säännöllisesti uima-altaalle roomalaiseen kylpylään. Häntä kylvetettiin siellä. Se on aika herttaista. Kerran kun häntä oltiin laskemassa altaaseen, hän näki altaan toisessa päässä erään miehen. Tämä oli johtava väärä opettaja, joka kulki seurakunnissa. Johannes huusi: ”Ottakaa minut pois! En mene samaan veteen kuin tuo mies tuolla.” Sinä päivänä hänet vietiin kotiin ilman kylpyä.” Johannes oli todella rakastava mies, mutta totuus olin hänelle myös hyvin tärkeää!

(DAVID PAWSON, UT avautuu).